

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 396

гр. Варна, 01.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ ГО, в закрито заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Вилияна Н. Михалева

като разглежда докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20243100500186 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на К. К. К. срещу Решение № 3874 от 28.11.2023г. по гр.д. № 12829/2022г. по описа на ВРС, 16-ти състав, с което **на основание чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД** са отхвърлени предявените от въззивника срещу ГД "П. б. и з. на н." към МВР за осъждане на ответника да заплати на ищеца, сумата от **1386 лева**, представляваща дължимо допълнително брутно трудово възнаграждение за продължителна водолазна дейност в МВР за месец декември 2020г., ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на предявяване на исковата молба в съда – 27.09.2022г. до окончателното плащане на задължението, както и сумата от **246.24 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 01.01.2021г. -27.09.2022г.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност на решението. Поддържаните съображения, че правилно ВРС приел, че от 2007г. ищецът е включен в обучителен курс за придобиване и потвърждаване на квалификация за работа с леководолазно оборудване за осъществяване на аварийно-спасителна дейност под вода, като в периода 2008-2019г., същата ежегодно е потвърждавана със заповеди на директора на ГД „ПБЗН“. Тези обстоятелства обуславят осъществяване на специфична служебна дейност от ищеца в този период, която му е възлагана от съответния ръководител, независимо от това, че не е назначен на длъжност „водолаз“ Със Заповед № 634/13.11.2020г., раздел III, т. 1.7 ищецът временно не е допуснат до извършване на водолазна дейност, т.е. тя е прекъсната, поради което към 01.12.2009г. ищецът не е осъществявал водолазна дейност. По въпроса обаче дължи ли се на ищеца възнаграждение за извършвана водолазна дейност през 2020г., съдът не е съобразил, че Заповед № 1983з-634/13.11.2020г. не е относима за исковия период, тъй като с нея се дава допуск на служители на ГД „ПБЗН“ извършващи водолазни спускания

занапред, считано от датата на нейното издаване до 31.10.2021г. Ищецът е осъществявал такива по силата на Заповед № 1983з-626/04.11.2019г., съобразно раздел V от която е получил допуск за специфичната служебна дейност от датата на постановяването ѝ до 31.10.2020г. вкл. Извършването на дейността през 2020г. се установява, както от събраните свидетелски показания, така и от писмените доказателства събрани по делото – извлечение от дневник за водолазни спускания и разпореждания за провеждане на неотложни водолазни спускания с водолази от РС „ПБЗН“ – Варна. В последните са обективирани водолазни дейности с участието на ищеца – издирване/спасяване на удавник в Черно море и издирване на веществени доказателства за престъпление в същия воден басейн. Отделно в представени от ответника платежни бележки за месеците юни и август 2020г. е признал това обстоятелство, като е начислил допълнително възнаграждение на ищеца за работа под вода, съответно 176.70 лв. и 114 лв. В нормата на чл. 14 от Наредбата не въведено изискване служителят да има допуск към 01.12. на съответната година, за която се дължи заплащане на допълнителното възнаграждение. Единствената предпоставка за платимата еднократна компенсация е ищецът да е осъществявал през текущата година специфичната служебна дейност, който факт е установен по делото. В този смисъл отправя искане обжалваното решение да се отмени и вместо него се постанови друго, с което предявените искове да се уважат с извод за основателност.

В отговор на жалбата от ГД „ПБЗН“ - МВР оспорва доводите в нея и поддържа други, с които обосновава правилност и законосъобразност на постановеното решение. Поддържа като правилен правния извод в обжалваното решение, че с със Заповед № 634/13.11.2020г. въззивникът не е допуснат до водолазни спускания, като водолазната му дейност е прекъсната и към 01.12.2020г. същият не осъществява такава, поради което исковата сума не му се дължи. Прекъсването на правото за осъществяване на водолазна дейност означава неосъществяване на такава към 01.12.2020г. относимо и към календарната година. Видно е, че притежаваната от ищеца квалификация и водолазни спускания не попадат в хипотезата на чл. 14, ал. 1 от наредбата. Тази дейност е дефинирана като платима на календарна година, а видно от Заповед № 1983з-634/13.11.2020г., временно ищецът не е допуснат до извършване на водолазни спускания. Исковата претенция е за 2020г., като към м. декември 2020г. ищецът не е притежавал водолазна квалификация, поради прекъсване на правото му за осъществяване на дейността. Поддържа неоснователност на позоваването на платежните документи, с довод за признание на водолазни дейности с участието на ищеца, доколкото допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности по Раздел III е различно от допълнителното възнаграждение за летателна, авиационна, парашутна, плавателна и водолазна дейност по раздел IV от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019г. В този смисъл моли обжалваното решение като правилно да се потвърди.

На основание чл. 267, ал. 1 от ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е допустима. Депозирана е от активно легитимирана страна по делото,

имаща правен интерес от обжалването, в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК и отговаря на съществените изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 от ГПК. В жалбата не са обективирани искания по доказателствата. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **20.02.2024г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните по делото.

НАПЪТВА на основание чл. 273 вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК страните към медиация или към спогодба, като указва на същите, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от страна на всяка от тях ще доведе до бързото и ефективно уреждане на спора по между им и ще благоприятства процесуалните и бъдещите извънпроцесуални взаимоотношения по между им. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, на основание чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____